

kendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen).

Hvis indefrysningsskendelsen fuldbyrdes, skal den anmodede stats kompetente myndigheder omgående orientere den begærende stat herom.

Ethvert yderligere tvangsindgreb, som kendelsen kan give anledning til, skal gennemføres i overensstemmelse med national lovgivning i den anmodede stat.

Efter artikel 6 skal indefrysningen af formuegodet opretholdes i den anmodede stat, indtil denne har besvaret den anmodning, som den begærende stat skal fremsende i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a) eller b), jf. nedenfor. Den anmodede stat kan dog efter høring fastsætte betingelser med henblik på at begrænse indefrysningens varighed. Forinden den anmodede stat ophæver indefrysningen, skal den underrette den begærende stat herom og samtidig give denne stat mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger.

I de tilfælde, hvor kendelsen om indefrysning ophæves af den begærende stats myndigheder, skal den begærende stats myndigheder omgående underrette den anmodede stat herom. Den anmodede stat ophæver herefter foranstaltningen så hurtigt som muligt.

Artikel 7 omhandler de tilfælde, hvor den anmodede stat kan afslå at anerkende og fuldbyrde en indefrysningsskendelse. Det fremgår af bestemmelsen, at den anmodede stat kan afslå at anerkende og fuldbyrde indefrysningsskendelsen, hvis den i artikel 9 omhandlede attest ikke foreligger, hvis den er mangelfuldt udfærdiget, eller hvis den er i åbenbar uoverensstemmelse med indefrysningsskendelsen.

Endvidere kan den anmodede stat afslå at anerkende og fuldbyrde kendelsen, hvis den person, som indefrysningsskendelsen vedrører, nyder immunitet eller privilegier, der efter lovgivningen i den anmodede stat gør det umuligt at fuldbyrde kendelsen. Denne bestemmelse vil bl.a. kunne finde anvendelse, hvis der er tale om beslaglæggelse af dokumenter hos en advokat, og disse dokumenter må anses for at være omfattet af reglerne om advokaters tavshedspligt, eller hvis der er tale om beslaglæggelse af aktiver tilhørende statsoverhoveder eller andre personer, der nyder immunitet.

Anerkendelse og fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis det på baggrund af oplysningerne om de strafbare handlinger i attesten må lægges til grund, at det vil være i strid med forbudet mod dobbelt strafforfølgning senere at overføre bevismidlet til den anmodende stat eller at konfiskere formuegodet.

Endelig kan anerkendelse og fuldbyrdelse afslås, hvis den lovovertrædelse, som kendelsen vedrører, ikke udgør en strafbar handling i den anmodede stat,

og lovovertrædelsen ikke er omfattet af positiv-listen i artikel 3.

I de tilfælde, hvor den begærende stat ikke har fremsendt den i artikel 9 nævnte attest, kan den anmodede stat i stedet for at afslå at anerkende og fuldbyrde kendelsen fastsætte en frist, inden for hvilken attesten skal foreligge, eller hvor de manglende oplysninger i attesten skal være fremsendt. Den anmodede stat kan endvidere vælge at acceptere et dokument svarende til attesten eller at se bort fra kravene til attesten.

Hvis den anmodede stat vil afslå at anerkende og fuldbyrde kendelsen, skal dette besluttes omgående og straks meddeles den begærende stat.

I de tilfælde, hvor det i praksis er umuligt at fuldbyrde en indefrysningsskendelse, fordi aktivet eller bevismidlet er forsvundet, destrueret eller ikke kan lokaliseres, skal den begærende stat ligeledes straks underrettes herom.

Artikel 8 vedrører de tilfælde, hvor den anmodede stat kan udsætte anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen. Dette kan ske, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen vil skade igangværende efterforskning i den anmodede stat, eller hvis aktivet eller bevismidlet allerede er beslaglagt i forbindelse med en strafferetlig efterforskning. Desuden kan anerkendelse og fuldbyrdelse udsættes, hvis anmodningen om indefrysning er fremsat med henblik på efterfølgende konfiskation, og det pågældende aktiv allerede er omfattet af en beslutning om arrest eller lignende. Udsættelse i sådanne tilfælde kan dog kun ske i det omfang, en beslutning om arrest eller lignende har fortrinset efter national ret frem for en efterfølgende national kendelse om beslaglæggelse i forbindelse med en straffesag.

Den begærende stat skal straks underrettes om en beslutning om at udsætte anerkendelsen og fuldbyrdelsen af kendelsen samt begrundelsen herfor og den forventede varighed af udsættelsen. Den anmodede stat skal sørge for straks at fuldbyrde kendelsen, når der ikke længere er grundlag for at udsætte anerkendelsen og fuldbyrdelsen.

Den anmodede stat skal underrette den begærende stat om enhver anden rådighedsbegrænsende foranstaltning, som formuegodet måtte blive underlagt.

Artikel 9 omhandler den attest, der skal udfærdiges i forbindelse med en anmodning om fuldbyrdelse af en indefrysningsskendelse. Efter bestemmelsen skal den kompetente myndighed i den begærende stat, der har afsagt kendelsen om indefrysning, undertegne attesten og attestere, at oplysningerne er korrekte. Attesten skal oversættes til den anmodede stats officielle sprog. Attesten skal bl.a. indeholde oplysninger om